

съ това щемъ ли станемъ, спорядъ тѣхното мнѣніе, съвръшени папищаши? Не, останува още „да причистимъ наши-ти вѣроисповѣдни обряди, кои-то сѫ умърсени отъ гръцки-ти патріарси (не отъ сегашни-ти) и отъ Императори-ти Гръцки“. Нѣ Драганъ ни каза по напрѣдъ, че и съ умърсени-ти обряди ми не сме еретици, ми сме папищаши, а сега чо трѣбва да ги прѣчистюваме? Съ това противорѣчие явно никазватъ папишташки-ти калугери: ми ви не щемъ съ мръсни обряди да припознавате пречистж-тѣ прѣбржнж-главж папскж за главж на црквж-тѣ; трѣбва да очистите ваши-ти обряди съ Латински-ти: сир. да ся кръщавате, причищавате и исповѣдваете, както ми Латини-ти; а отъ това нѣма ничто; зачо щете прiemате Латински-ти обряди, като нѣкои прости обичии. Ето въ какво състони пречистюваніе-то на наши-ти обряди: да ги умножимъ, или отъ чисти да ги направимъ мръстни съ Латински-ти.“

Тука тая статия прѣкъсва, по всѣка вѣроятностъ, бѣ ѝ да свършила или въ всѣки случай, краятъ й трубва да е помѣстенъ въ брой 460, който ние не можахме да намѣримъ. Но и по тая часть, която даваме, читателътъ може да си състави горѣ-долѣ представление за полемическитѣ похвати на калоферския даскаль.

Огънтьтъ противъ опуртюнистическото движение бѣше кръстосанъ: отъ една страна Раковски чрѣзъ „Дунавски Лебедъ“, отъ друга Ботю Петковъ (въ тази борба бѣха замѣсени мнозина други писатели) чрѣзъ колонитѣ на легалната преса. Противникътъ е загащенъ отъ четириратъ страни, и за да се откопчи отъ примката, и за да намали отговорноститѣ си поради измѣна на народното дѣло, взима въ свое разположение интригата и клѣветата, които се изсипали върху скромната глава на калоферския даскаль. Въ в. „Българія“, органъ на Драганъ Цанковъ, започнаха да се явяватъ скроени дописки противъ Ботю Петковъ, да се пѣтни